

Прв пат во животот Александра (59) ги изговори зборовите брате мили, брате и мајчичке моја. "Не знаев дека сум имала златно братче и мајчичка златна. Моето детство помина без родителска љубов и сега, на 60 години, дознавам дека имам брат и дека мајка ми сè уште е жива. Навистина многу ми е тешко", зборува Александра со болка и со радост.

Солице облиено со солзи, липајќи, Ѓорѓи го следи искажувањето на својата сестра. И тој вели: "Александра, јас воопшто не знаев дека ве имам тебе и Слободанка".

ИЦО НАЈДОВСКИ ВО ДОМОТ НА ЃОРЃИ, СЛОБОДАНКА И МАЈКАТА ЦВЕТА

Во човековата историја, за време на Граѓанската војна во Грција се случи неслушното и невидено злосторство. Тогаш многу деца беа откорнати и прогонети од своите домови и испратени

ПО 55 ГОДИНИ ПРОГОНЕТОТО С

■ Пишува: Ицо НАЈДОВСКИ, уредник на македонската радиопрограма "Трипати Зет"

во непозната насока, со цел никогаш повеќе да не се вратат на родните огништа. Овие дечиња најдоа засолниште во многу земји во светот, каде им беше пружена љубов, но им недостасуваше онаа најголемата-мајчинската.

Тие денес возрасни луѓе цел живот копнеат по оваа љубов, по местата каде што им било прекинато детството, како со нож пресечена детската игра. Некои од нив сè уште трагаат по своите браќа и сестри и се прашуваат каде се.

Таква е и следната животна историја, односно трогателната средба која се случи во Австралија. Приказната за про-

гонетите деца бегалци сестрите Александра Цветановска, Слободанка Пападополус, братот Ѓорѓи Маркуз и мајката Цвета Маркузова почна да излегува на виделина по 55 години.

ПОТРАГА

Имено, оваа фамилија од Егејска Македонија грчките војски ја прогониле во 1948 година за време на војната во Грција. Тогаш двегодишната Александра била испратена во Полска, Слободанка во Белград, а од таму во Перт, Австралија, додека мајката Цвета (сега 80-годишна), била бремена и нејзиното патешес-

ЌЕРКАТА СЛОБОДАНКА СО МАЈКАТА ЦВЕТА

твие ја одвело во Скопје. Тука се родил Ѓорѓи и потоа Цвета и бебето биле испратени во Трст, Италија, од каде што заминале за Мелбурн, Австралија.

Никој од нив за никој свој ништо не знаел до пред неколку месеци кога внуката Лидија (ќерка на Александра) испратила писмо до Агенцијата за иселеништво (Летка Полизова), од каде што нејзиното писмо било препратено до македонската радиопрограма "Трипати Зет" во Мелбурн. Барањето на посочените личности веднаш започнало, но немало резултати. Потоа од Агенцијата за иселеништво било побарано да се испрати фотографија од некогашните деца бегалци. Била испратена фотографија од Ѓорѓи, кога тој имал само неколку месеци, по што била објавена во македонските весници во Австралија. За голема среќа Ѓорѓи ги видел

и на англиски јазик констатирал: "Борисе, ова бебе сум јас, пред една година јас ваква слика добив од мајка ми".

Потоа Ѓорѓи го замолил берберот да му прочита што пишува во весникот, бидејќи не знае да чита македонски. Откако ја слушнал приказната отишол кај мајка му и со плачење ја прашал дали е точно дека тој има две сестри. Тогаш мајката Цвета прв пат проговорила за тоа што се случило во минатото и му кажала на Ѓорѓи дека има две сестри, но не знае ниту дали се живи, а ако се каде денес се наоѓаат.

ОЧЕКУВАЊЕ

Контактот на членовите од ова семејство го овозможиле македонските медиуми и тогаш преку брановите на македонската радиопрограма "Трипати Зет" Ѓорѓи прв пат разговарал со сестра му

Александра. Трогателно и историско интервју на разделениот брат и сестрите, исполнето со солзи, тага и радост. Секој кој од етерот го слушал разговорот заплакал над нивната судбина (сведоштво за тоа се многубројните јавувања).

Во таа прилика Александра (59) прв пат во животот ги изговорила зборовите брате мили, брате и мајчице моја.

"Јас не знаев дека сум имала златно братче и мајчица златна. Моето детство помина без родителска љубов и сега на 60-годишна возраст дознавам дека имам брат и дека мајка ми сè уште е жива. Навистина многу ми е тешко", зборувала Александра.

Со лице облиено со солзи, липајќи, Ѓорѓи го следел искажувањето на својата сестра. И тој изјавил: "Александра, јас воопшто не знаев дека ве имам тебе и Слободанка. Мајка ми не ми кажа...".

И повторно болен плач... Ед-

ниот доаѓа од Скопје, а другоиот од Мелбурн.

По интервјуто на македонската радиопрограма, Ѓорѓи разговарал и со неговата друга сестра Слободанка, која денес живее во Перт. Слободанка изјавила дека неколку пати дошла во Мелбурн во потрага по мајка ѝ, но никогаш не успевала да ја најде.

Инаку, Слободанка допатувала во Мелбурн на 6 октомври. Оваа средба со мајка ѝ Цвета и брат ѝ Ѓорѓи, прв пат реализирана по 55 години, покрај македонските медиуми, ја снимала и најгледаната телевизиска станица, Канал 7. Емисијата ќе се емитува кога и Александра ќе допатува од Скопје. Таа поднела молба за австралиска виза планирајќи во Австралија да допатува на 15 октомври кога се одржувала и четвртата средба на децата бегалци од Егејска Македонија. Но, за жал, Амбасадата на Австралија ја одбила нејзината молба од непознати причини (веројатно тоа било последица на реагирањето на силното грчко лоби поради одржувањето

СЕ СОЕДИНИ СЕМЕЈСТВО ОД ЕГЕЈОТ

весниците "Денес" и "АМН" во моментот додека бил во берберница.

Берберот Борис, како и секој бербер, обично им раскажувал нешто на своите муштери. Сметајќи дека е интересно тоа што го прочитал во весниците почнал да ја кажува приказната за малото дете Ѓорѓи, чија фотографија била објавена на насловната страница на весниците, при што се наведувала молба да се јават оние кои нешто знаат за семејството од кое сестрите Александра и Слободанка ја бараат својата мајка Цвета. Кога берберот му ја покажал сликата на Ѓорѓи, на големо изненадување тој со испомешани зборови на македонски

ЃОРЃИ, СЛОБОДАНКА И МАЈКА ИМ ЦВЕТА

на средбата на децата бегалци?!).

Средбата на аеродромот била трогателна, единствена, исполнета со солзи и со радост. Плачеле и патниците во авионот кои ја слушале приказната, немо гледајќи ја старицата Цвета која прв пат по 55 години можела во своите прегратки заедно да ги прегрне синот и ќерката. Избрканото и постојано расплакано лице на мајката Цвета, одеднаш е сменето и денес тоа е весела и насмеана баба, која секојдневно очекува да дојде и нејзината друга ќерка Александра, за семејството да си ги раскаже своите животни приказни и преживеаните маки.